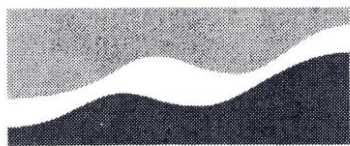


## Norsk namnelag



## Samiske stedsnavn

Stedsnavn er en viktig del av lokal kultur. Samiske stedsnavn er samiske historiske kulturminner, som gir oss viktig informasjon om lokal historie, om tidligere generasjoners vandringer, bosetning og bruk av både landområder og nære sjø- og havområder. I og med at det samiske språket er et finsk-ugrisk språk og norsk er et germansk språk som dermed hører til den indoeuropeiske språkfamilien, så er de samiske stedsnavnene rent språklig sett forskjellige fra norske stedsnavn. I de tilfeller hvor samiske og norske stedsnavn "ligner på hverandre" for eksempel i skrivemåte, så er det gjerne slik at det er foretatt en språklig tilpasning av en av navneformene (som oftest en tilpasning av den samiske navneformen), se kapitlet om tidligere navnelovgivning og godkjenningsspraksis.

### Utbredelse

Samene er en minoritet bosatt i fire ulike land. Sápmi – området for samisk bosetning – strekker seg fra Kolahalvøya (Russland) i øst, og omfatter nordlige deler av Finland, samt store deler av Sverige og Norge så langt sør som til Hedmark fylke. Man regner med at antall samer ligger et sted mellom 60 000 og 100 000, avhengig av kriteriene som legges til grunn ved beregning av antallet. Antall samer er størst i Norge med ca. 40 000 – 45 000, i Sverige regner en med 15 000 – 25 000 samer, i Finland om lag 6000 og om lag 2000 i Russland. Mange samer har helt eller delvis mistet sitt morsmål. Det er vanskelig å tallfeste antall samer eller antall samisktalende fordi mange er tilbakeholdne med å registrere sin etniske og språklige bakgrunn, blant annet som et resultat av tidligere assimilasjonspolitik og stigmatisering. På disse nettadressene finner du mer informasjon om samene:

<http://www.samediggi.no/artikkel.aspx?AId=37&back=1&MIId=11&sprak=norsk> og

<http://www.galdu.no/web/?giella1> .

*Det samiske språket* er i realiteten ti ulike språk, også omtalt som dialekter eller hoveddialekter med tilhørende underdialekter. Det er nå vanlig å definere disse som ulike språk, bl.a. fordi man har normerte skriftspråk for de fleste av dem. På denne nettadressa finner du de geografiske områdene for samiske språk og samisk bosetting

<http://www.samediggi.no/artikkel.aspx?AId=56&back=1&MIId=11&MIId2=123>. De samiske språkene er 1) *sørsamisk*, 2) *umesamisk*, 3) *pitesamisk*, 4) *lulesamisk*, 5) *nordsamisk*, 6) *enaresamisk*, 7) *skoltesamisk*, 8) *akkalasangamisk*, 9) *kildinsamisk* og 10) *tersamisk*.

### Samiske stedsnavn i Norge

Denne artikkelen er i hovedsak konsentrert om samiske stedsnavn i Norge, hvor samiske stedsnavn normeres på tre ulike samiske språk – *sørsamisk*, *lulesamisk* og *nordsamisk*.

Samiske stedsnavn er naturligvis utbredt i hele området for samisk bosetning. Dokumentasjon av samiske stedsnavn, samt registrering av navn, legges inn i det norske stedsnavnregisteret, se [http://www.statkart.no/nor/Land/Fagomrader/Stedsnavn/Sentralt\\_Stadnamnregister\\_SSR/](http://www.statkart.no/nor/Land/Fagomrader/Stedsnavn/Sentralt_Stadnamnregister_SSR/)

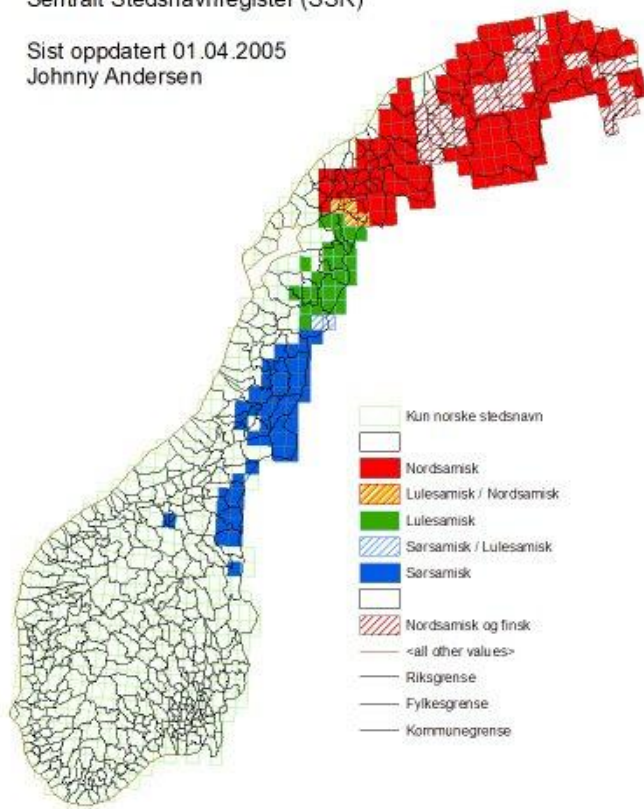
Dette registeret er imidlertid ikke fullstendig mht. samiske stedsnavn.

Følgende kart utarbeidet av Statens kartverk viser fordelingen av samiske og finske/kvenske skrivemåter på stedsnavn i SSR pr. 01.04.2005, med *nordsamisk* (rødt), *lulesamisk* (grønt) og *sørsamisk* (blått). I en del områder forekommer det henholdsvis både *nordsamiske* og

finske/kvenske navn, nordsamiske og lulesamiske navn eller lulesamiske og sørsamiske navn. Dette er også avmerket på fordelingskartet.

Fordeling av finske/kvenske og samiske skrivemåter i Sentralt Stedsnavnregister (SSR)

Sist oppdatert 01.04.2005  
Johnny Andersen



Det nordsamiske språket har størst geografisk utbredelse og størst antall språkbrukere. Det er også i dette området man finner det største antallet registrerte, saksbehandlede og vedtatte samiske stedsnavn i Norge. Nordsamiske stedsnavn forekommer både i Nordland, Troms og Finnmark, med klart størst andel i Finnmark fylke. Innenfor hele området hvor det er registrert nordsamiske stedsnavn, utgjør disse omlag 12 % av det totale antall godkjente skrivemåter i SSR. Til sammenligning utgjør lulesamiske stedsnavn omlag 1,5 % og sørsamiske stedsnavn mindre enn 0,1 % av det totale antall godkjente skrivemåter i de gjeldende områdene. I tabellen under er dette antallet godkjente skrivemåter oppgitt fylkesvis og sortert etter språk for å gi et bilde av fordelingen. Antallet kvenske navn er også tatt med, for å illustrere forholdet mellom samiske og kvenske navn i områdene dette gjelder.

	<b>Totalt antall tillatte skrivemåter</b>	<b>Sørsamisk</b>	<b>Lulesamisk</b>	<b>Nordsamisk</b>	<b>Kvensk</b>
<b>Møre og Romsdal</b>	65991	8	-	-	-
<b>Sør-Trøndelag</b>	73148	90	-	-	-
<b>Nord-Trøndelag</b>	58032	841	-	-	-
<b>Nordland</b>	92268	808	1298	359	-
<b>Troms</b>	49732	-	-	4035	420
<b>Finnmark</b>	39561	-	-	17371	1605
<b>Til sammen</b>	<b>378732</b>	<b>1747</b>	<b>1298</b>	<b>21765</b>	<b>2025</b>

(Kilde for tallmateriale: Sentralt stedsnavnregister (SSR), totalinnhold pr. 26.02.2009.)

SSR gir imidlertid kun et bilde av samiske stedsnavn som er i offisiell bruk. Det finnes langt større forekomster av samiske stedsnavn enn det som til nå er registrert og lagt inn i SSR. Dette gjelder generelt for hele det samiske bosetningsområdet i Norge, men spesielt i sørsamisk område. Det er flere forhold som innvirker på dette. En av grunnene er at man har kapasitetsproblemer knyttet til innsamling, registrering og saksbehandling av samiske stedsnavn. En annen årsak er at registrering og bruk av stedsnavn ligger under flere etater enn Kartverket, som kommuner, grunnforvaltningsorganer, private aktører (firmanavn) etc. I de fleste områder er verken gårdsnavn, evt. bruksnavn, eller grende- og bygdenavn tatt med i navnegodkjenningssprosessene, og disse navnene finnes dermed heller ikke i SSR.

### Språklige trekk ved samiske stedsnavn

I og med at stedsnavn og bruken av disse både er et folkelig, kulturelt og kommunikativt fenomen, så vil denne delen inneholde elementer som er felles for stedsnavn på ulike språk.

Når det er snakk om stedsnavn, så kan man skille mellom stedsnavn og appellativer. Appellativer er navn som klassifiserer steder eller enheter som har likhetstrekk med hverandre, samiske eksempler på dette kan være *várri* (fjell), *jávri* (vann/innsjø), *skáidi* (landområde mellom to elver), *vággi* (liten dal). Stedsnavn er navn som henviser til ett bestemt sted, og som dermed identifiserer dette stedet, f.eks. *Guovdageaidnu*, *Suolójávri*, *Skáidi*. Som man ser av eksemplene, så kan ord som i utgangspunktet er appellativer fungere som stedsnavn for bestemte steder:

*skáidi* = et (hvilket som helst) landområde mellom to elver  
vs.  
*Skáidi* = stedsnavnet til en bestemt lokalitet (f.eks. ei bygd)

Stedsnavn kan bestå av ett eller flere ledd. Enleddede stedsnavn er vanligvis appellativer som fungerer som stedsnavn for et bestemt sted, som f.eks. *Skáidi* (i Kvalsund kommune), *Nášša* (i Kautokeino kommune), *Ávži* (i Kautokeino kommune), *Leavdnja* (i Porsanger kommune). Alle disse stedene ligger i Finnmark fylke. Flerleddede stedsnavn har vanligvis et appellativ som "grunnledd" eller sisteledd (på samisk *vuodđooassi*), samt et beskrivende førsteledd (på samisk *mearusoaassi*). Førsteleddet sier gjerne noe om hva som er spesielt med stedet, f.eks. om hvordan stedet ser ut, om noe som har hendt på stedet, om bruken av området eller lignende. Førsteleddet kan bestå av en enkelt ordstamme eller av en ordsammensetning med to eller flere ledd, med ulike morfologiske egenskaper. Tabellen nedenfor viser noen eksempler på samiske stedsnavn. Stedsnavnenes ulike deler er oversatt til norsk (ordsemantisk oversettelse) der dette er mulig. I de tilfellene hvor det ikke er mulig å gi en oversettelse til norsk, er dette feltet i tabellen tomt.

Stedsnavn		Norsk oversettelse av navnets innhold	Kommentar
	Førsteledd/sisteledd		
Ávži	- /Ávži	<i>ávži</i> = skar, trang dal	Nordsamisk.
Sievju	- /Sievju		Nordsamisk. Norsk navn på lokaliteten: Seiland
Beasseloggun	Beasse/loggun	<i>beassi</i> = never, <i>loggun</i> = flekking av never (perf.part. av <i>loggut</i> )	Nordsamisk. Norsk navn på lokaliteten: Nevervik
Gámavuonna	Gáma/vuonna	<i>gáma</i> = komag, skalle (fottøy), <i>vuotna/vuonna</i> = fjord	Nordsamisk. Norsk navn på lokaliteten: Komagfjord

Govdavuohppe- njárga	Govdavuohppe/njárga	<i>govdat</i> = bred/brei, <i>vuohppi</i> = kjos, bukt (i elv), <i>njárga</i> = nes	Nordsamisk. Norsk navn på lokaliteten: Bredbuktnes
Snárttaljávri	Snárttal/jávri	<i>snárttal</i> = brunnakke (andefugl), <i>jávri</i> = vann, innsjø	Nordsamisk
Vuolgamašjohka	Vuolgamaš/johka	<i>Vuolgit</i> = å dra <i>Vuolgamaš</i> er en gammel perf.part.-form av dette verbet. <i>johka</i> = elv	Nordsamisk
Másske	- /Másske	<i>másske</i> = dalbotn, ende, det innerste/øverste av noe	Lulesamisk. Norsk navn på lokaliteten: Musken
Vuollná	- /Vuollná		Lulesamisk. Norsk navn på lokaliteten: Litl-Hulløya
Ájluokta	Áj/luokta	<i>luokta</i> = bukt, vik	Lulesamisk. Norsk navn på lokaliteten: Drag
Jågåsijdda	Jågå/sijdda	<i>jåhkå</i> = elv, bekk <i>sijdda</i> = boplass	Lulesamisk. Norsk navn på lokaliteten: Storå
Soahkenjárgga	Soahke/njárgga	<i>soahki</i> = bjørk (treslag) <i>njárgga</i> = nes	Lulesamisk. Norsk navn på lokaliteten: Bjørkeneset
Suoljgiehtje	Suolj/giehtje	<i>suolj</i> = øy, holme <i>giehtje</i> = ende, spiss	Lulesamisk. Norsk navn på lokaliteten: Hulløyneset
Duvkie		<i>duvkie</i> = myrlandskap	Sørsamisk
Njaakanjaevrie	Njaakan/jaevrie	<i>njaaka</i> = lake (fisk) <i>jaevrie</i> = vann, innsjø	Sørsamisk. Norsk navn på lokaliteten: Lakavatnet
Njaakanjohke	Njaakan/johke	<i>njaaka</i> = lake (fisk) <i>johke</i> = elv, bekk	Sørsamisk. Norsk navn på lokaliteten: Stigåa
Nåemeletjahke	Nåemele/tjahke	<i>nåemele</i> , <i>njåemele</i> = hare <i>tjahke</i> = fjell, fjelltopp	Sørsamisk. Norsk navn på lokaliteten: Lakavassklumpen
Skæhkere		<i>skæhkere</i> = rettsbetjent, etter svensk "skickare" (i gamle dager)	Sørsamisk. Norsk navn på lokaliteten: Skjækerfjella

I mange tilfeller kan man finne grupper av stedsnavn som danner en navnegruppe (på samisk *nammačoahkki*). Eksempelet på dette er hentet fra Deatnu (Tana) i Finnmark. Navnegruppen består av flere navn hvor navnets grunnledd/sisteledd har utgangspunkt i treslaget *leabi* (older, gråor) som det finnes mye av i det aktuelle området. Navnegruppen omfatter bl.a. navnene *Leaibevuotna* (*vuotna* = fjord), *Leaibbávttit* (*bákti* (sg.) ~ *bávttit* (pl.) = berg), *Leaibbus* eller *Leaibbusjohka* (*johka* = elv), *Leaibbusvuopmi* (*vuopmi* = skog, skogdal), *Leaibbusroggi* (*roggi* = fordypning, grop, elvefar) og *Leaibbusvuovdi* (*vuovdi* = skog). Denne måten å navngi steder på, tar utgangspunkt i at stedene hører sammen geografisk innenfor et område. Det gir også en mulighet for å "økonomisere" navnetilfanget, samtidig som man oppnår variasjon i navnegivningen og et høyere detaljnivå i beskrivelsen av steder eller områder.

### Offisiell bruk av samiske stedsnavn før og nå

Samiske stedsnavn er i dag i offisiell bruk på ulike typer kartserier. Samiske stedsnavn er også i varierende grad i bruk i matrikler og grunnutmålingsdokumenter, på veiskilt etc.

Stedsnavnene finnes ofte i mange ulike skriftlige varianter, og det kan være registrert ulike navneformer for hver enkelt lokalitet. De store variasjonene innen navneformer og ortografi skyldes hovedsaklig to forhold:

- måten de samiske stedsnavnene har vært behandlet på gjennom instruksjer og registreringspraksis

- endringer i rettskrivingsregler for samiske språk.

Dette har vært med på å påvirke konkret bruk av navnene i det daglige.

### **Tidligere navnelovgivning og godkjenningspraksis**

Tidlig navnelovgivning og godkjenningspraksis ble innført på den tida fornorskningspolitikken overfor samene stod sterkt. Dette ga seg utslag i hvordan regelverket ble utformet og hvordan det ble fulgt opp.

De første bestemmelsene som ble innført angående fornorskning av samiske stedsnavn, kom i 1876, da det ble vedtatt en tilleggsforskrift til jordsalgsloven for Finnmark. Fra da av ble bruken av samiske stedsnavn bestemt og styrt ut fra fornorskningshensyn.

En videre formalisering av registreringsmåten for samiske stedsnavn ble foreslått av Norges geografiske oppmåling (NGO) i 1886. Det ble da foreslått at det "for samtlige fremmede (lappiske) stedsnavns vedkommende synes å være grunn til å anføre det norske navn hvor dette finnes og har fått hevdet anvendelsen. I motsatt fall bør det lappiske navn gjengis i norsk oversettelse, mens det lappiske settes i parentes" (Bergsland 1991: 19). Dette prinsippet ble fulgt opp gjennom praksis for gjengivelse av samiske stedsnavn på NGOs gradteigskart, som kom fra og med 1893, og ble senere formalisert i instruksjonen som ble innført i 1905. I denne instruksjonen ble det fastsatt at samiske stedsnavn skulle oversettes, og at den norske navneformen skulle føres på kartet som hovednavn, og det samiske (evt. kvenske) navnet skulle føres i parentes. Det samiske navnet skulle utelates helt i de tilfeller hvor forskjellen mellom den samiske og den norske formen kun lå i "det vedfødede kollektiv", f.eks. ved navn som *Stuoravárri* (-*jávri*, *johka* etc.) som tilsvarende *Storfjellet* (-*vannet*, *elva* etc.), og ved stedsnavn som var avledet av personnavn. Det ble imidlertid presisert i instruksjonen, at "kan man ikke få nogen sikker eller passende oversættelse på det lappiske navn, påskrives kun dette, uden forsøg på fornorskning, og man er i dette tilfælde dobbelt omhyggelig med at få navnet rigtig skrevet". (Bergsland 1991: 19.)

Disse og tilsvarende bestemmelser førte til at norske navneformer fikk opptre som hovednavneformer i offisiell bruk, til tross for at det hovedsaklig dreide seg om oversettelser, tilpasninger og lån av hele eller deler av navneformene. Bruken av samiske stedsnavn ble på denne måten fortiet ved at de samiske navnene i beste fall ble redusert til sideformer i parentes, forvansket eller fullstendig utelatt.

### **Nyere navnelovgivning og godkjenningspraksis**

Gjeldende navnelovgivning er Lov om stadnamn fra 1990, med endringer fra 2006 og fra og med 01.01.2008. I Lov om stadnamn omtales samiske stedsnavn slik i lovens formålsparagraf (§1, 2. ledd): "Lova skal sikre omsynet til samiske og kvenske stadnamn i samsvar med nasjonalt lovverk og internasjonale avtalar og konvensjonar". Dessuten omtales samiske stedsnavn i § 4, angående skrivemåte, og i § 6 om saksbehandling av parallellnavn på norsk, samisk og kvensk.

Lovens § 9, 2. ledd, sier følgende om bruken av stedsnavn: "Samiske og kvenske stadnamn som blir nytta blant folk som bur fast på staden eller har næringsmessig tilknytning til staden, skal til vanleg brukast av det offentlege t.d. på kart, skilt, i register saman med eventuelt norsk namn." Denne lovteksten er spesielt viktig fordi mange steder har oversatte/forvanskede navn som har vært lenge i offisiell bruk. I slike tilfeller har man gjerne for hver lokalitet (minst) to navneformer som "blir nytta av folk som bur fast på staden": En oversatt eller

forvansket navneform som er i bruk blant norskspråklige, og den opprinnelige samiske navneformen som er kjent, og i bruk, blant samer som bor i området eller som oppholder seg i området deler av året i forbindelse med næringsutøvelse. Lovens § 9 har dermed som formål å gi vern av de samiske navneformene, også i områder hvor det kanskje ikke lenger finnes helårlig samisk bosetning.

Sentrale myndigheter gir gjennom Stadnamnloven et relativt sterkt vern av samiske stedsnavn. Det samme gjelder for retningslinjene for saksbehandling av stedsnavn, som er fastsatt gjennom Forskrift om skrivemåten av stadnamn. I denne forskriften fastsettes det bl.a. prinsipper for behandling av ulike unntak fra gjeldende rettskrivingsregler – dette fordi det finnes til dels store dialektforskjeller innenfor de ulike samiske språkområdene, og noen av disse dialektforskjellene tas det da hensyn til ved normering av stedsnavn. Mye av utøvelsesmyndigheten er plassert hos lokale myndigheter. Dette kan medføre variabel eller redusert bruk av samiske stedsnavn, bl.a. dersom en legger til grunn dokumenter som ble utformet da formålet var å fornorske bruken av samiske stedsnavn.

Det har vært benyttet flere ulike rettskrivingsnormer for de samiske språkene i Norge, noe som også har ført til at det foreligger ulike skriftlige former av de samiske stedsnavnene på ulike kartverk. En tilsvarende situasjon har man også for norske stedsnavn, på grunn av endringer i rettskrivingsnormene. Statens kartverk gir nå ut kartserien Norge 1:50 000 (tilsvarer den tidligere kartserien M711). I denne kartserien brukes samiske stedsnavn som er gjennomgått og godkjente etter gjeldende lovgivning og rettskrivingsnorm. Samiske stedsnavn i hht. gjeldende rettskriving på nordsamisk, lulesamisk og sørsamisk er registrert i Sentralt stedsnavnregister – SSR (se ovenfor).

### **Hjemmeluft, Garnasen og Rogergata – samiske eller norske stedsnavn?**

Et resultat av den tidlige praksisen, og senere instruksen og registreringsmåten av samiske stedsnavn, var at man fikk ført opp på offisielle kartverk en hel rekke navneformer som i realiteten verken var samiske eller norske stedsnavn, og som aldri hadde vært i bruk lokalt. Eksempler på dette kan være de "norske", eller norsklydende stedsnavnene *Hjemmeluft*, *Garnasen* og *Rogergata* i Alta kommune. Disse navnene har hver sin historie, som her presenteres kort:

- Navnet *Hjemmeluft* er forvansket eller forsøkt oversatt fra det sjøsamiske navnet *Jiemmaluovta*, som i hht. normert nordsamisk rettskriving skrives *Jiepmaluokta* (ordsemantisk oversettelse: *jiepma* = selunge (zool.), *luokta* = bukt eller vik). Navneleddet *jiepma* eller (sjøsamisk) *jiemma* er lydlig assosiert med det norske ordet *hjemme*, og (sjøsamisk) *luovta* er tilpasset til det norske *luft*. Tilpassede norske navneformer med endelsen *-luft* er forholdsvis vanlige innenfor det nordsamiske språkområdet. Den forvanskede norske navneformen *Hjemmeluft* har senere, til alt overmål, vært oversatt til det engelske "Home Air" i en turistbrosjyre.
- Navnet *Garnasen* er en tilpasning til norsk fra det samiske *Gárnášša* eller *Gárnášnjárga*. Den ordsemantiske betydningen av navnets deler er uklar. *Nášša* er blitt omgjort til det norsklydende *nasen*, noe som i seg selv kan virke passende, da det her er snakk om et nes (det samiske *njárga* betyr nes eller odde). Om denne lokaliteten brukes dessuten den norske navneformen *Nordneset*.
- Navnet *Rogergata* er et eksempel på hvor feil det kan bli når man oversetter eller tilpasser stedsnavn. *Rogergata* er et område som ligger i fjellet innenfor bygda Gámavuotna/Komagfjord i Alta kommune. Fjellområdets samiske navn er

*Roggegárdádat*, og er en konkret landskapsbeskrivelse av et høydedrag hvor man finner en rekke av groper (*roggi* = fordykning, grop), og *gárdadat* henspeler sannsynligvis på at dette området danner et naturlig skille i terrenget (*gárdadat* = (rein)gjerdeplass). Navnet er sannsynligvis registrert av en person som har hatt lite kjennskap til det samiske språket, og som har forsøkt å registrere, evt. oversette dette ut fra sin egen lydlige oppfatning av navnet.

En av de alvorligste konsekvensene ved den oversettelses- og tilpasningspraksisen som var vanlig sent på 1800-tallet og langt utover 1900-tallet, er at det er disse forvanskede navneformene som har vært i offentlig bruk. Det er disse navneformene som er alminnelig kjent, særlig blant de norsktalende i områdene det gjelder. De norsktalende fortsetter gjerne å bruke disse navnene, selv om navneformene er rettet opp på nyere kartverk. Dette skyldes gjerne at skrivemåten for de forvanskede navneformene er lettere gjenkjennelig, og at navnene da er lettere å uttale enn de genuine samiske navneformene. Det har også dukket opp navnesaker hvor man forsøker å få de forvanskede samiske navneformene godkjent som norske stedsnavn gjennom navnehevd, med henvisning til at de har vært i offentlig bruk på kart over lengre tid. Dette oppleves som respektløst overfor den samiske formen av navnet, og kan også forhindre at den opprinnelige samiske navneformen blitt godkjent.

### **Litt om saksbehandling av samiske stedsnavn**

I Norge saksbehandles samiske stedsnavn av navnetjenesten, som ligger under Sametingets Avdeling for opplæring, språk og kultur. Sametinget oppnevner også navnekonsulenter for sørsamiske, lulesamiske og nordsamiske stedsnavn. Navnekonsulentene skal gi språklig veiledning og råd om skrivemåten av stedsnavn. Etter saksbehandling og godkjenning registreres navnene i Sentralt stedsnavnregister SSR.

Lov om stadnamn med tilhørende forskrifter gir retningslinjer om navnevern og navnsetting, fastsetting av skrivemåte, saksbehandling og bruk av stedsnavn, samt regler om klageadgang og saksbehandling ved klagesaker. Lov om stadnamn med tilhørende forskrifter finnes på sidene til Lovdata (<http://www.lovdato.no/all/nl-19900518-011.html>). Forskrift om skrivemåten av stadnamn gir blant annet retningslinjer for fastsettelse av parallellnavn på administrative enheter. I tilfeller hvor det brukes mer enn ett navn, skal vedtaksorganet fastsette rekkefølgen på navnene. Det skal da tas hensyn bl.a. til språkbruken på stedet, og hvilket navn som har lengst tradisjon og er best kjent på stedet. Innenfor forvaltningsområdet for samisk språk skal rekkefølgen være samisk, norsk, kvensk.

Eksempler på administrative enheter med flerspråklige navn, kan være:

Alta ~ Áлта ~ Alattio (by)

Finnmark ~ Finnmárku (fylke)

Guovdageaidnu ~ Kautokeino (kommune)

Porsanger ~ Porsáŋgu ~ Porsanki (kommune)

Porsanger ~ Porsáŋgu ~ Porsanki er med i forvaltningsområdet for samisk språk, men rekkefølgen på navnene er likevel fastsatt til norsk – samisk – finsk.

### **Saksbehandling av samiske stedsnavn i Sverige og Finland**

I Sverige saksbehandles samiske stedsnavn av ortnamnsarkivene i samarbeid med Sametinget. I Finland saksbehandles samiske stedsnavn ved samisk avdeling i Forskningscentralen för inhemska språk.

©Marit B. Henriksen, Samisk høgskole